

### פתרון שאלה מספר 1.3 – מסיים והפרשי תרגום:

**טענה 1** – נכונה. בהתאם לסעיף 16 ל-IAS21, מאפיין הכרחי של פריט כספי הוא זכות לקבל מספר קבוע או ניתן לקביעה של יחידות מטבע. מכאן, האג"ח הדולרי מהווה פריט כספי בראיית מס הכנסה בדוחותיה של החברה (העובדה שהאג"ח צמודה אינה משפיעה שכן עדיין מדובר בסכום הניתן לקביעה). בדוחות הכספיים של החברה לא נוצרים הפרשי שער (מכיוון שהפריט נקוב בדולר), בעוד שבראי מס הכנסה עלולים להיווצר הפרשי שער (מכיוון שמש הכנסה מתרגם את יתרת הסגירה לש"ח בהתאם לשער סגירה שייכתן והיה שונה מהשער במועד רכישת האג"ח). אם בראי מס הכנסה יתרת הסגירה של ההשקעה באג"ח גבוהה מיתרת הפתיחה של ההשקעה, מס"ה יטען כי נוצרה לחברה הכנסה מהפרשי שער, וימסה אותה בהתאם – נוצרים מיסים שוטפים שאינם נכללים במס התיאורטי של החברה. על כן, ייתכן כי הסעיף "הפרשי שער והפרשים בבסיס המדידה" כולל הכנסה מהפרשי שער שמוסטה ע"י מס"ה אך לא נכללה בספרי החברה.

**טענה 2** – נכונה. מאחר והרכוש הקבוע מהווה פריט לא כספי הנקוב בדולר מבחינת מס הכנסה, נוצרים הפרשים זמניים בין החברה למס הכנסה. החברה מתנהלת בדולר – רושמת הוצאות פחת בדולר ויתרת הסגירה של הרכוש הקבוע במאזן החברה הוא בדולר, בעוד שמש הכנסה מתרגם את הרכוש הקבוע במועד הרכישה לש"ח ועלות זו מתקבעת עד למכירת הרכוש הקבוע – הטיפול לצורכי מס הוא כאילו ומטבע הפעילות הינה השקל. על כן, נוצר הפרש זמני שבגיניו יש ליצור מיסים נדחים. יצירת המיסים הנדחים גורמת לקפיצה בביאור מס התיאורטי, שכן יש לבטלם כדי להגיע להוצאות המס בראי מס"ה.

**טענה 3** – לא נכונה. מצב הפוך למצב המתואר בטענה 1. כעת הפרשי שער נוצרים בדוחות הכספיים של החברה, שכן החברה משערכת את הפקדון השקלי בהתאם לשינויים בשער החליפין ש"ח-דולר בתום התקופה. לעומת זאת, בראי מס הכנסה אין הכנסות מהפרשי שער על פקדון שקלי. על כן, יש לבצע התאמה בביאור המס התיאורטי בין הוצאות המס התיאורטיות הכוללות התאמה בגין הפרשי שער לבין הוצאות המס בפועל שאינן כוללות התאמה כזו.

**טענה 4** – לא נכונה. בגין פריט כספי זה לא נוצרים הפרשיים זמניים בין מס הכנסה לספרים (בתרגום לש"ח שניהם רואים את אותו סכום). על כן, לא ייתכן כי סעיף "הפרשי שער והפרשים בבסיס המדידה" כולל התאמה בגין מיסים נדחים שנוצרו בגין פריט כספי, בין אם נרכש בש"ח ובין אם לאו.